

HISTORIE VAN "DE BOKS" IN BELGIË EN OOSTENDE TOT 1962 (2)

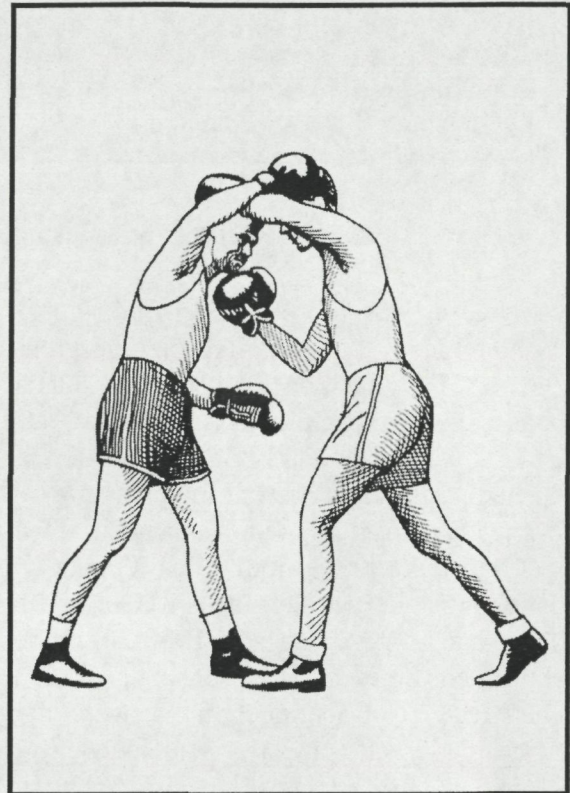
Dirk Beirens

Toespraak (verkort weergegeven) naar aanleiding van de presentatie van het boek "Spiegel en bokswant" (G. Duribreux) en de opening van de tentoonstelling over "boks" in de exporuimte van de Oostendse bibliotheek Kris Lambert 2009 (vervolg van vorig nummer)

De vroegste geschiedenis van de bokssport in Oostende moet nog uitgespit worden. In 1875 vond in 'La salle des folies ostendaises' in de Vlaanderenstraat een schermtoernooi plaats met in de marge boks- en worstelwedstrijden. De plaatselijke pers had voor 1900 wat tegen 'ce genre d'attraction' In 1908 was de commentaar al heel wat milder na een demonstratie Engels boksen: 'Deze sport bestaat niet alleen uit brutale slagen maar net zoals bij floretschermen vooral ook uit wetenschap en finesse.' Na de Eerste Wereldoorlog – de Duitsers verboden de sport, maar in het geheim gingen toch kampen door - trad Gaston Tavernier, de Oostendse kampioen en bokspionier, voor het voetlicht. Omstreeks 1920 stichtte hij de Ostend Boxing Club. Tavernier was niet enkel de lokale boksheld, maar tegelijk ook de bokspromotor en leider van de club. Theo Vanhaverbeke volgde vanaf 1923 samen met zijn broers les bij Tavernier en werd na vijf amateurwedstrijden beroepsbokser. In 1928 kocht hij de club en het materiaal van Gaston Tavernier: de succesrijke Flandria Boxing Club Oostende was geboren maar verhuisde geregeld van de ene naar de andere oefen- en wedstrijdruimte; vanaf 1934 tot ongeveer 1953 werd de pleisterplaats het sportpaleis in de Rogierlaan 42 waarnaar de huidige Box 38 verwijst.

In het begin van de jaren '60 nam de Oostendse boksklub dan ten slotte zijn intrek in een lokaal van de Koninklijke Stallingen alias het Sportcentrum aan de Koninginnel-

aan, waar ze ook vandaag de dag nog is gehuisvest.

Theo Vanhaverbeke (1908-1989) was absoluut een vaste waarde in de Oostendse bokswereld. Hij was 'achtereenvolgens en tegelijk bokser (tot 1936), boksleraar, manager, verzorger en organisator van bokswedstrijden'. Vanhaverbeke had zijn eigen strategie: hij liet zijn boksters eerst aan hun lichamelijke weerbaarheid werken, en pas daarna wijdde hij zijn discipelen in in de vier erkende en toegelaten stoten, in vakjargon: de 'directe', de 'korte haak', de 'uppercut' en de 'brede swing'. Hij beklemtoonde altijd dat men geen kleerkast moest zijn om een succesvolle bokser te worden: 'Door een betere houding aan te leren en het intens oefenen worden de spieren beetje bij beetje ontwikkeld en neemt de fysieke weerstand toe'. Zijn aanpak had succes, want onder zijn bewind werd de

DE HEER

THEO VANHAVERBEKE

ECHTGENOOT VAN MEVROUW FLORENCE BOUTENS

Aannemer van schilderwerken op rust
Boksmanager
Stichter van de Flandria Boxing Club Oostende
Oud voorzitter van de Belgische Boksbond

Geboren te Oostende op 3 januari 1908 en er in het Sint Jozefsziekenhuis overleden op 26 april 1989, gesterkt door de sacramenten.

Uit het overlijdensbericht van Theo Vanhaverbeke

Oostendse boksclub een begrip in binnen- en buitenland, tot ver buiten de landsgrenzen toe. De club kon dan ook niet alleen bogen op een kampioen van Europa, uiteraard Karel Sys (1914-1990), maar ook op heel wat Belgische kampioenen: In *De Zeewacht* van 4 juli 1986 staat een lange lijst van boksers die door Theo Vanhaverbeke begeleid werden in zijn Oostendse club, o.a. *René Debreux* (1930-2005) de zoon van hotelier-romanschrijver Gaston Duribreux. Het is onbegonnen werk die boksers hier allemaal te vermelden en te bespreken. In de tentoonstelling komt ook de jonge periode aan bod met Franky De-caesstecker en nog recenter succesvolle boksers als Dirk "Sledgehammer" Wallyn, en de veelbelovende Mike Algoet, getraind door Eddy Vandenhouwele.

Graag had ik op de tentoonstelling ook het alledaagse leven van enkele boksers gezien, maar na mijn bezoek aan enkele bejaarde pioniers bleek dat zij meestal een erg persoonlijk gekleurd verhaal meedeelden; mij bleef toch bij dat ze toch wel getekend waren door het leven maar ook heel fier waren over hun bokscarrière. Een getuigenis: "We stonden om 5 uur op, liepen een half uur, dan eten, een half uur hout kappen en dan naar werk waar ik vaak oververmoeid in slaap viel, maar omdat ik zo sportief was, liet mijn baas dat soms oogluikend toe. Drie keer training per week was er: koordspringen, schijnboksen, lo-

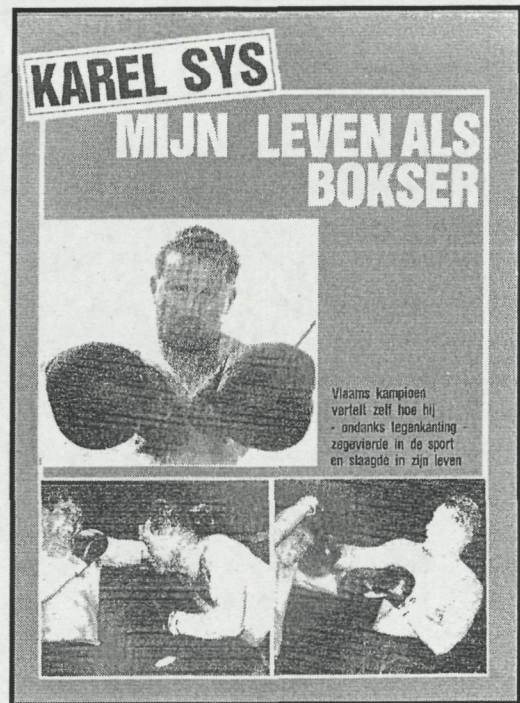
pen, trainen in de ring met hoofdbescherming; voor een kamp werden we op de middag gewogen en daarna aten we veel frieten met biefstuk; ik was mager en gespierd zodat de dokter ooit tegen me zei: jij heb geen RX-stralen nodig, ik kan zo door je kijken; de sport is vooral sterk achteruitgegaan toen de welvaart (met uitgaan, dancing, bioscoop) zijn intrede deed. Weinigen wilden de uitdaging nog aangaan om sober te leven en hard te trainen buiten de dagtaak. Publiek was er genoeg," beklemtoonde de oud-sporter, "maar er was een tekort aan goede boksers en... aan grote namen."

Elf boksaffiches van 1936 tot 1984 kleuren de expowand; in 1984 vocht huidig bezieler van de Flandria Boxing Club Eddy Vandenhouwele voor de Belgische titel der halfzwaargewichten tegen Hendrik Seys (Seys met ey), er waren al vroeg (nu) problematische sponsors "rookt Belga, uw sigaret" en dat affiches ook een stukje plaatselijke geschiedenis vertellen illustreert die van 15.11.1942 (zie illustratie) waarop het sportpaleis in de Tollenaerelaan i.p.v. Rogierlaan 42 staat. Uitleg: een tijd lang stelde het oorlogsschepencollege die wijziging voor nadat deze Vlaams-nationalistische leider in Rusland sneuvelde. Een getuige vertelde me dat de gestapo soms een razzia hield na een zondags boksefeest en dat de meeste jonge mannen dan hun toevlucht zochten in een café op de hoek met de A. Pieterslaan. Kort na de oor-

log, in mei 1945 was Odon, the hope of Ostend en Knokker René Knockaert de grootste middengewichtveropenbaring. Goedlachse René vertelde me dat hij, als zoon van een melkboer, zijn ijzeren vuisten te danken had aan het trekken aan de spenen van de koeienuiers.

Wandteksten beschrijven verder boks in het algemeen en in Oostende; in de vitrinekasten vindt u ook heel wat foto's met commentaar en citaten en een audiovisuele bijdrage over en van Karel Sys. Toen hij in 1943 de Zweed Tandberg versloeg werd hij Europees zwaargewichtkampioen; wat een plaatselijke reporter tot euforisch proza aanzette: "Proficiat, Karel, en gij ook, vriend Theo, men den innigen wensch dat de Europeesche kroon in stevige vuisten beruste. Een mensch die tot de hoogste trede van den sportladder is geklommen, heeft het recht zich te laten bewonderen; hij heeft het recht zich vandaag te laten vieren; maar morgen moet hij opnieuw aan aan 't werk, vlijtiger als te voren, omdat het gewicht der verantwoordelijkheid zwaarder geworden is."

Boksen is in Oostende heel lang een succesverhaal geweest dat vele inwoners kon en kan boeien; ik ben geen boksinser, ik

moet het meer van tekstballonnen dan van vuisten hebben; in dit perspectief tel ik mezelf uit met het volgende wervingscitaat op een affiche van de Oostendse Flandria Boxing Club uit 1948: "Niets begeestert meer dan het bijwonen van een boksavond en doet alles vergeten!"

(wordt vervolgd)

GENIET MET AZURIET!

Reisbureau voor alle touroperators, vlieg-, trein-, bootticketten.

Waar service en dienstbaarheid geen ijdel woord is!

Torhoutsesteenweg 449
Hoek Kastanjelaan
8400 Oostende
Tel. 059 51 49 51

Openingsuren
Maandag, dinsdag, woensdag, donderdag en
vrijdag: 9 tot 12 en 14 tot 18 uur.
Zaterdag: 9.30 tot 12 uur.